

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 816

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 noiembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 443 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar	2–4
Decizia nr. 444 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	4–6
Decizia nr. 446 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	6–8
Decizia nr. 447 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	8–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
985. — Hotărâre privind retransmiterea unui sector de drum național din domeniul public al statului și din administrarea Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură, Investiții Străine, Parteneriat Public-Privat și Promovarea Exporturilor în domeniul public al orașului Târgu Frumos, precum și declasarea acestuia din categoria drumurilor de interes național și încadrarea acestuia în categoria drumurilor de interes local	11–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
175. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru aprobarea Regulamentului privind eliberarea, pentru profesiile de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, a adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 443**

din 16 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Augustin Petruță în Dosarul nr. 9.042/117/2012 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 655D/2013 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, doamna Lidia Marin, consilier juridic cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care precizează că obiectul excepției îl reprezintă, de fapt, prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, iar nu cele ale art. 7, reținute prin încheierea de sesizare. Solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că autorul acesteia critică modalitatea de aplicare concretă a normei menționate la situația sa particulară. În acest sens depune la dosar și note scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci este nemulțumit de modalitatea de plată eșalonată a drepturilor salariale recunoscute printr-o hotărâre judecătorească.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 18 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 9.042/117/2012, **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar**, excepție ridicată de Augustin Petruță într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a unor autorități ale statului la efectuarea plății

către reclamant, într-o singură tranșă, a drepturilor bănești prevăzute de titlurile executorii referitoare la drepturi salariale restante.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia solicită Curții Constituționale să constate neconstituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 în măsura în care aceasta este aplicabilă și pensionarilor. În acest sens arată, în esență, că prin aplicarea abuzivă a acestui act normativ și la pensionari se restrânge dreptul la pensie consacrat de art. 47 alin. (2) din Constituție, deși nu sunt întrunite condițiile în care o asemenea restrângere este permisă prin art. 53 din Legea fundamentală. Precizează că, în cazul său, drepturile bănești recunoscute pe cale judecătorească nu au fost incluse în baza de calcul al pensiei și, întrucât nu poate obține acești bani într-o singură tranșă, nu poate nici să solicite recalcularea pensiei.

7. **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată față de textele din Legea fundamentală la care se raportează critica, argumentarea acesteia nepunând în discuție constituționalitatea, ci o eventuală neaplicare a aceluși text de lege situației reclamantului.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** precizează, mai întâi, că obiectul excepției îl constituie prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, iar nu cele ale art. 7 din același act normativ, cum în mod greșit s-a reținut în dispozitivul încheierii de sesizare. În opinia sa, textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate, având în vedere că prin acesta se reglementează eșalonarea plății unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar. Arată că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerat în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală și acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate. Executarea eșalonată a titlurilor executorii ce au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; executarea *uno actu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este unica modalitate posibilă de executare pe care Guvernul o poate aplica. Consideră că, în speță, criteriile menționate sunt respectate și, prin urmare, nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, prevederile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 8 decembrie 2011. Din considerentele încheierii de sesizare, precum și din motivarea scrisă a excepției de neconstituționalitate rezultă însă că este criticat art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, fiind menționat din eroare art. 7 în dispozitivul încheierii de sesizare. Prin urmare, obiectul excepției care urmează să fie analizată de Curtea Constituțională îl constituie prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, care au următoarea redactare: „(1) *Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2011, se va realiza după o procedură de executare care începe astfel:*

a) *în anul 2012 se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;*

b) *în anul 2013 se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;*

c) *în anul 2014 se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;*

d) *în anul 2015 se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;*

e) *în anul 2016 se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.”*

13. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 47 alin. (1) care obligă statul să ia măsuri de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent, art. 47 alin. (2) care consacră dreptul la pensie al cetățenilor, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă că, în anul 2008, autorul excepției, pensionat în anul 2005, a obținut printr-o hotărâre judecătorească definitivă (Sentința civilă nr. 2.229/2008 a Tribunalului Cluj) obligarea Inspectoratului Teritorial de Muncă Cluj, al cărui salariat a fost, la plata unor drepturi bănești reprezentând „suplimentul postului” în procent de 25% din salariul de bază pentru perioada 1 ianuarie 2004—10 mai 2005.

15. În motivarea excepției, acesta a arătat că a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 care dispune plata eșalonată până în anul 2016 a drepturilor salariale recunoscute prin titluri executorii personalului din sectorul bugetar, în măsura în care i se aplică în calitate de pensionar. În acest sens a precizat că, nefăcându-se plata imediată a întregii sume, i se restrânge exercitarea dreptului de a cere recalcularea pensiei pe baza sumei totale, astfel că abia în anul 2016, când i se va achita ultima tranșă, își va putea exercita pe deplin dreptul de a cere recalcularea pensiei, pe baza unei adeverințe din care va rezulta că a primit toate drepturile bănești obținute prin hotărârea judecătorească menționată.

16. În vederea analizării admisibilității excepției prin prisma incidenței textului criticat în cauza aflată pe rolul instanței care a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea prezentei excepții și fără să se intre în problematica soluționării pe fond a cauzei, Curtea remarcă faptul că, prin însăși ipoteza textului, acesta vizează exclusiv salariații bugetari. Autorului excepției îi este aplicabil actul normativ în cauză tocmai în considerarea calității pe care o avea la momentul la care ar fi trebuit să primească aceste drepturi salariale care i-au fost recunoscute ulterior prin justiție, după pensionare, deci după încetarea calității de angajat în sectorul bugetar. Cu alte cuvinte, independent de momentul la care i-a fost recunoscut dreptul la obținerea sumelor de bani reprezentând „suplimentul postului” — în timpul activității sau după pensionare — prevederile de lege criticate au în vedere personalul bugetar, iar nu pensionarii. Ca atare, critica sa este nerelevantă în cauză.

17. În același timp, Curtea constată că, prin mai multe decizii, dintre care pot fi amintite, exemplificativ, Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. 815 din 4 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 11 decembrie 2012, și Decizia nr. 897 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, a reținut că instituirea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, a măsurii de eșalonare a plății unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar a fost determinată de existența unui număr substanțial de cauze având ca obiect acordarea de astfel de drepturi, care a condus la o imposibilitate a autorității statale de a executa hotărârile judecătorești pronunțate deja în această materie, în special în contextul crizei economice.

18. Curtea a observat, în jurisprudența amintită, că pentru a evita devalorizarea sumelor ce fac obiectul titlurilor executorii, ordonanța de urgență în discuție prevede că acestea se actualizează cu indicii prețurilor de consum, ceea ce garantează o executare în totalitate a creanței. Acest mecanism asigură executarea integrală a titlului, acordând totodată statului posibilitatea să identifice resursele financiare necesare achitării acestor sume.

19. De asemenea, Curtea a observat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 are în vedere rezolvarea unei situații extraordinare, prin reglementarea unor măsuri cu caracter temporar și derogatorii de la dreptul comun în materia executării hotărârilor judecătorești. Măsurile instituite urmăresc un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Totodată, măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata eșalonată a titlurilor executorii, modalitate de

executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în contextul crizei economice acute naționale și internaționale.

20. Toate aceste considerente își păstrează valabilitatea și pertinenta și în ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate. Curtea remarcă însă că, în cauza de față, autorul excepției pornește de la o premisă incorectă, în sensul că executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești, în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, ar influența cuantumul pensiei acestuia. Or, o atare executare nu

poate acționa asupra cuantumului pensiei la care are dreptul, la stabilirea drepturilor de pensie trebuind să fie luate în considerare *ab initio* toate elementele componente ale drepturilor cu caracter salarial ale acestuia, indiferent de executarea instantanee sau succesivă a drepturilor bănești la care avea dreptul potrivit hotărârii judecătorești ce constituie în cazul său titlu executoriu și care constituie temei pentru recalcularea cuantumului pensiei. Dar aceasta reprezintă o chestiune de aplicare concretă a legii la un caz individual determinat, care intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ordinare.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Augustin Petruță în Dosarul nr. 9.042/117/2012 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 444
din 16 septembrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45
din Legea administrației publice locale nr. 215/2001**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Oana Flavia Speranța Dincă, prin mandatar Romică Bejenaru, în Dosarul nr. 3.573/115/2011 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 782D/2013 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosar a fost depus un memoriu din partea autorului excepției, prin care se expune pe larg situația de fapt care a generat litigiul în soluționarea căruia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate și se solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, apreciază că textul de lege criticat respectă exigențele de precizie și claritate ce trebuie să caracterizeze redactarea normelor legale, reglementând modul în care pot fi adoptate hotărârile consiliului local.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 5 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.573/115/2011, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Oana Flavia Speranța Dincă, prin mandatar Romică Bejenaru, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței pronunțate cu privire la cererea de anulare a unei hotărâri a Consiliului Local Moldova Nouă.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate nu respectă exigențele de claritate și previzibilitate care să permită aplicarea legii, întrucât legiuitorul nu a stabilit explicit dacă un consiliu local poate adopta hotărâri privind neprelungirea unui contract de închiriere a unui imobil aparținând domeniului public al orașului după ce, în cadrul aceleiași autorități, s-a hotărât scoaterea la licitație în vederea închirierii a aceluiși imobil. De asemenea, se critică faptul că legiuitorul nu a stabilit dacă un consiliu local poate adopta o hotărâre cu privire la un contract de închiriere încheiat între proprietarul imobilului (unitatea administrativ-teritorială), reprezentat prin primarul orașului, și o persoană fizică sau juridică. În plus, se susține că textul este neconstituțional întrucât nu precizează clar și previzibil dacă se poate adopta de către consiliul local o hotărâre în sensul neprelungirii contractului de închiriere în situația în care unitatea administrativ-teritorială, prin primar, a dat deja o soluție nefavorabilă referitoare la acest contract, soluție a cărei anulare a fost cerută în fața instanței de contencios administrativ. Autorul excepției critică totodată și faptul că legiuitorul nu a stabilit, prin art. 45 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, dacă, odată cu adoptarea unei hotărâri privind neprelungirea unui contract de închiriere, trebuie făcut și un plan urbanistic privind organizarea, dezvoltarea și amenajarea teritoriului.

7. **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale și convenționale invocate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, memoriul depus la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 45 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 45: „(1) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, consiliul local adoptă hotărâri, cu votul majorității membrilor prezenți, în afară de cazurile în care legea sau regulamentul de organizare și funcționare a consiliului cere o altă majoritate.

(2) Se adoptă cu votul majorității consilierilor locali în funcție următoarele hotărâri ale consiliului local:

- a) hotărârile privind bugetul local;
- b) hotărârile privind contractarea de împrumuturi, în condițiile legii;
- c) hotărârile prin care se stabilesc impozite și taxe locale;

d) hotărârile privind participarea la programe de dezvoltare județeană, regională, zonală sau de cooperare transfrontalieră;

e) hotărârile privind organizarea și dezvoltarea urbanistică a localităților și amenajarea teritoriului;

f) hotărârile privind asocierea sau cooperarea cu alte autorități publice, cu persoane juridice române sau străine.

(3) Hotărârile privind patrimoniul se adoptă cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție.

(4) Dacă bugetul local nu poate fi adoptat după două ședințe consecutive, care vor avea loc la un interval de cel mult 7 zile, activitatea se va desfășura pe baza bugetului anului precedent până la adoptarea noului buget, dar nu mai târziu de 45 de zile de la data publicării legii bugetului de stat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Consiliul local stabilește ca unele hotărâri să fie luate prin vot secret. Hotărârile cu caracter individual cu privire la persoane vor fi luate întotdeauna prin vot secret, cu excepțiile prevăzute de lege. Procedurile de votare vor fi stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare a consiliului local.

(6) Proiectele de hotărâri pot fi propuse de consilieri locali, de primar, viceprimar sau de cetățeni. Redactarea proiectelor se face de cei care le propun, cu sprijinul secretarului unității administrativ-teritoriale și al serviciilor din cadrul aparatului de specialitate al primarului.”

12. În opinia autorului excepției sunt nesocotite următoarele prevederi din Legea fundamentală: art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 referitor la dreptul de acces liber la justiție și art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. Se invocă, de asemenea, și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 4 din Protocolul nr. 7 la aceeași convenție, care statuează cu privire la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia, prin mandatar, critică lipsa de precizie și previzibilitate a dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate, critici care însă nu tind spre evidențierea vreunei contradicții între dispozițiile din Legea fundamentală invocate și textul de lege supus controlului de constituționalitate, ci vizează preținse omisiuni legislative, pe care Curtea Constituțională nu este competentă să le complinească. Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. În caz contrar, instanța de contencios constituțional ar nesocoti competența exclusivă a Parlamentului, ca unică autoritate legislativă a țării, precum și a Guvernului, care poate edicta norme noi sau poate opera modificări și completări ale actelor normative în vigoare, în baza delegării legislative conferite de Legea fundamentală. Așadar, susținerile autorului excepției nu pot constitui decât, eventual, propuneri de lege ferenda, iar nu critici de neconstituționalitate.

14. De asemenea, Curtea observă că autorul excepției se limitează la a expune probleme de fapt, fiind nemulțumit de chestiuni concrete, generate de situația particulară care îi este nefavorabilă. Or, acestea țin de modalitatea de interpretare și aplicare a legii la situația individualizată a fiecărei spețe, iar clarificarea împrejurărilor cauzei și determinarea prevederilor de lege incidente revin competenței exclusive a instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului.

15. În plus, pornind de la condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate impuse prin prevederile Legii nr. 47/1992, Curtea a subliniat, în considerentele Deciziei nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, că excepția de

neconstituționalitate prezintă, în mod inerent și intrinsec, o anumită structură, cuprinzând 3 elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte. Curtea a observat că, dacă primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate, determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Curtea a statuat că excepția va fi respinsă ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în ipoteza în care, deși este, în mod formal, motivată, cuprinzând toate cele 3 elemente enumerate, totuși motivarea în sine nu are nicio legătură cu textul criticat, iar textul de referință este unul general.

16. În cauza de față, din examinarea celor 3 elemente prezentate mai sus rezultă că reperatele constituționale sunt precizate, dar nu se poate deduce nicio legătură rezonabilă nici cu textul criticat, nici cu motivarea excepției.

17. Tot astfel, nici reperatele constituționale invocate — referitoare la principiul egalității în drepturi, la dreptul de acces liber la justiție și la caracteristicile justiției — și cu atât mai puțin cele convenționale — privitoare la dreptul la un proces echitabil și la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori — nu vădesc niciun fel de legătură cu criticile exprimate de autorul excepției. Prin urmare, excepția nu întrunește condițiile de admisibilitate, astfel cum acestea sunt precizate în Legea nr. 47/1992 și cum au fost explicitate în jurisprudența instanței de control constituțional.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Oana Flavia Speranța Dincă, prin mandatar Romică Bejenaru, în Dosarul nr. 3.573/115/2011 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 446

din 16 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că situațiile prezentate de autorii excepției nu sunt analoage, stabilirea de criterii de diferențiere fiind justificată, astfel că nu se poate reține nesocotirea principiului egalității în fața legii.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Salame Amer, Mohamad Mirvat, Salame Badir, Salame Mahmoud și Salame Mohamad în Dosarul nr. 1.412/54/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 869D/2013 al Curții Constituționale.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.412/54/2013, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Salame Amer, Mohamad Mirvat, Salame Badir, Salame Mahmoud și Salame Mohamad într-o

cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a deciziilor de returnare a acestora de pe teritoriul României, emise de Inspectoratul General pentru Imigrări — Direcția Migrație — Serviciul pentru Imigrări Dolj.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că prevederile textului de lege criticat sunt discriminatorii, întrucât prevăd alte condiții pentru prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere pe teritoriul României decât cele impuse străinilor care solicită o primă prelungire.

6. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, condițiile cerute străinului pentru stabilirea dreptului de ședere temporară în România în vederea desfășurării de activități comerciale se circumscriu scopului pentru care fiecare categorie de străini nominalizată de lege solicită prelungirea dreptului de ședere și se justifică prin însuși interesul pretins de solicitantul dreptului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** opinează în sensul că prevederile de lege criticate sunt constituționale, precizând că instituirea unor norme în baza cărora străinilor intrați în România în scopul desfășurării de activități comerciale li se poate prelungi dreptul de ședere temporară cu condiția aportului de capital sau tehnologie de o anumită valoare sau creării de locuri de muncă nu aduce atingere principiului constituțional al egalității în drepturi. Condițiile cerute se circumscriu scopului pentru care fiecare categorie de străini nominalizată de lege solicită prelungirea dreptului de ședere temporară în România și se justifică prin însuși interesul pretins de solicitantul dreptului. Conchide că, de vreme ce nu există similitudini între străinii care desfășoară activități comerciale și celelalte categorii de străini, împrejuri diferite, care plasează diferitele categorii de persoane în situații obiectiv diferite, justifică, iar uneori chiar impun, instituirea unui tratament juridic diferit, fără ca prin aceasta să se aducă vreo atingere principiului egalității în drepturi.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 55 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008. Textul de lege criticat a fost introdus prin art. I pct. 78 din Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 28 iulie 2011, și are următoarea redactare:

— Art. 55 alin. (2) lit. e): „*Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară se pot acorda dacă străinul îndeplinește următoarele condiții: (...)*

e) investiția este concretizată în aport de capital sau tehnologie în valoare de 70.000 euro, în cazul acționarului, sau 50.000 euro, în cazul asociatului, și în crearea a cel puțin 15 locuri de muncă, în cazul acționarului, respectiv 10 locuri de muncă, în cazul asociatului. În cazul creării de locuri de muncă,

acestea trebuie să fie încadrate cu persoane angajate cu normă întreagă de muncă, în condițiile legii”.

12. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorii acesteia pornesc în argumentarea neconstituționalității textului de lege criticat prin compararea condițiilor pe care un străin trebuie să le îndeplinească la momentul la care solicită pentru prima dată prelungirea dreptului de ședere și a celor cerute pentru prelungirile ulterioare ale acestui drept. Se susține că se încalcă principiul egalității în drepturi ca urmare a diferenței existente între condițiile de a căror îndeplinire depinde acordarea unei prime prelungiri, față de următoarele prelungiri ale dreptului de ședere, creându-se astfel o discriminare între străinii solicitanți.

14. Față de aceste critici, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că violarea principiului egalității și nediscriminării intervine atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 599 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 18 mai 2009).

15. În aceeași ordine de idei, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. Dar un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

16. În cauza de față, Curtea constată că nu se poate reține existența niciunei discriminări între străinii care solicită o primă prelungire a dreptului de ședere pe teritoriul României și cei care solicită prelungiri ulterioare, cele două categorii aflându-se în situații juridice deosebite, care reclamă reglementări diferite. Astfel, este pe deplin justificată diferențierea condițiilor, având în vedere că străinul intrat în România în scopul desfășurării de activități comerciale trebuie să demonstreze prin rezultate concrete că, în intervalul de timp scurs de la acordarea primei prelungiri până la solicitarea uneia noi, a respectat și a urmărit cu bună-credință și perseverență îndeplinirea scopului pentru care i-a fost acordat inițial dreptul de ședere, demonstrând în acest fel că este justificată o nouă prelungire a acestuia.

17. Totodată, Curtea reține că, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 28 noiembrie 1984, pronunțată în Cauza *Rasmussen împotriva Danemarcei*, paragraful 40, sau Hotărârea din 6 iulie 2004, pronunțată în Cauza *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, paragraful 24).

18. De altfel, în jurisprudența sa, prin numeroase decizii pronunțate în examinarea dispozițiilor art. 55 din ordonanța de urgență criticată, Curtea Constituțională a statuat că instituirea anumitor condiții a căror îndeplinire trebuie dovedită de străinul intrat în România în scopul desfășurării de activități comerciale pentru a i se putea prelungi dreptul de ședere temporară se circumscrie scopului pentru care străinii au solicitat prelungirea dreptului de ședere temporară în România și se justifică prin însuși interesul pretins de solicitant. În acest sens, pot fi menționate, exemplificativ, Decizia nr. 584 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 18 iunie 2008, sau Decizia nr. 341 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 4 mai 2007.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Salame Amer, Mohamad Mirvat, Salame Badir, Salame Mahmoud și Salame Mohamad în Dosarul nr. 1.412/54/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 55 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 447

din 16 septembrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 din Legea nr. 571/2003
privind Codul fiscal și art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003
privind Codul de procedură fiscală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

prevederilor art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Andrei Victor într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare parțială a unui act administrativ fiscal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 207 din Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale, întrucât termenul de 30 de zile prevăzut de textul de lege menționat nu permite contestarea deciziilor de impunere anticipată, în condițiile în care contribuabilii nu pot cunoaște dinainte dacă vor realiza venitul impozabil, acest lucru fiind posibil doar la sfârșitul unei perioade de activitate — trimestru sau an. De aceea, termenul de contestare ar trebui să fie dependent de aceste perioade de referință, astfel încât să fie stabilit la 30 de zile de la împlinirea perioadei de activitate. Numai atunci contribuabilii vor putea ști care le este venitul real, calculat ca diferență între veniturile realizate și cheltuielile cu care s-au realizat aceste venituri. Dacă ar ataca decizia în termenul prevăzut de art. 207 din Codul de procedură fiscală nu ar avea elementele necesare, respectiv venitul realizat, pentru a justifica acest atac și, pe de altă parte, acțiunea ar fi respinsă ca prematură. De aceea, se încalcă accesul liber la justiție și dreptul de apărare, precum și dreptul la un proces echitabil, iar, indirect, prevederile art. 20 alin. (2) și art. 148 din Constituție.

6. Autorul excepției susține că art. 82 din Codul fiscal încalcă grav dreptul de proprietate asupra veniturilor, dreptul la un nivel de trai decent și dreptul la nediscriminare administrativ-fiscală prin comparație cu alte categorii socio-profesionale care sunt protejate prin faptul că pentru realizarea veniturilor nu au cheltuieli materiale și nu li se iau procente atât de mari din veniturile realizate, așa cum se întâmplă în cazul profesiei de taximetrist.

7. Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. Astfel, dispozițiile din Codul de procedură fiscală nu încalcă accesul liber la justiție. Prin reglementarea termenului în care poate fi atacat actul administrativ fiscal în

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 5.455/99/2011, Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a

cadrul procedurii de recurs administrativ se dă posibilitatea organelor emitente sau organelor superioare acestora să revină asupra măsurilor luate sau să le redimensioneze, în limitele prevăzute de lege. Amintește, totodată, cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, în sensul că „legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege”.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței care i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă. Consideră că art. 207 din Codul de procedură fiscală oferă celui interesat posibilitatea ca, în urma contestării obligațiilor fiscale în termenele stabilite, să obțină — cu celeritate și fără a plăti taxe de timbru — soluționarea cauzei chiar de către organele a căror soluție îl nemulțumește. În ce privește art. 82 din Codul fiscal, arată că acesta se adresează în mod egal, fără privilegii și fără discriminări, tuturor contribuabililor care desfășoară o activitate independentă. De aceea, nu se poate reține existența niciunei discriminări în ce privește plata impozitului între persoanele care realizează venituri din activități independente și cele care obțin un venit din alte activități decât cele independente. În acest sens sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 246 din 19 februarie 2009 și nr. 1.432 din 25 octombrie 2011. În opinia sa, textele de lege criticate dau expresie prevederilor art. 56 alin. (1) și art. 139 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice”, respectiv, „impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene, în limitele și în condițiile legii”. Apreciază că din coroborarea acestor prevederi constituționale rezultă dreptul exclusiv al legiuitorului de a stabili impozitele datorate bugetului de stat, modalitățile de plată, precum și cuantumul acestora.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, precum și prevederile art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare. Din motivarea excepției, rezultă însă că, în ceea ce privește art. 207 din Codul de procedură fiscală, autorul acesteia critică doar prevederile alin. (1), astfel încât obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 82 din Codul fiscal și cele ale art. 207 alin. (1) din Codul de procedură fiscală care au următorul conținut:

— Art. 82 din Codul fiscal: „Stabilirea plăților anticipate de impozit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, cedarea folosinței bunurilor, activități agricole impuse în sistem real, prevăzute la art. 71 alin. (5), precum și din silvicultură și piscicultură, cu excepția veniturilor din arendare, sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, iar plata impozitului anual se efectuează potrivit deciziei de impunere.

(4) Termenele și procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat/norma de venit pentru anul curent, sau venitul net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16% prevăzută la art. 43 alin. (1).

(5¹) Impozitul reținut la sursă de către plătitori pentru veniturile prevăzute la art. 78 alin. (1) lit. f) se stabilește prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut și reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real.

(6) Plățile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2), precum și pentru veniturile din activități independente, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.

(7) În situația rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, plățile anticipate stabilite potrivit prevederilor art. 63 alin. (2) vor fi recalulate de organul fiscal competent la cererea contribuabilului, pe bază de documente justificative.

(8) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente și/sau din activități agricole impuse în sistem real, silvicultură și piscicultură și care în cursul anului fiscal își încetează activitatea, precum și cei care intră în suspendare

temporară a activității, potrivit legislației în materie, au obligația de a depune la organul fiscal competent o declarație, însoțită de documente justificative, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, în vederea recalculării plăților anticipate.

(9) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (8) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 207 alin. (1) din Codul de procedură fiscală: „Termenul de depunere a contestației

(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”

13. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile din Legea fundamentală cuprinse în art. 16 alin. (1) care instituie principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 care consacră dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 care garantează dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 referitor la obligația statului de a lua măsuri pentru asigurarea unui nivel de trai decent cetățenilor săi și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. Invocă, prin raportare la art. 20 alin. (2) din Constituție, și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 1 paragraful 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la aceeași convenție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate reține criticile formulate, prevederile art. 82 din Legea nr. 571/2003 constituind o aplicație a dispozițiilor art. 56 alin. (1) din Constituție, care instituie obligația cetățenilor de a contribui, prin plata de impozite și taxe, la cheltuielile publice. Curtea a remarcat, în jurisprudența sa, că impunerea unei astfel de obligații este justificată de necesitatea asigurării certitudinii în constituirea ritmică a resurselor financiare ale statului, iar încasarea impozitelor și taxelor constituie sursa principală de venituri a statului, fiind una dintre expresiile cele mai evidente ale apărării intereselor naționale pe plan financiar (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 158 din 10 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 24 februarie 1999).

15. De asemenea, prin Decizia nr. 1.432 din 25 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 15 februarie 2012, Curtea, pronunțându-se asupra prevederilor art. 82 din Codul fiscal, a constatat că nu este întemeiată critica potrivit căreia dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 16 din Constituție. Sub acest aspect, instanța de

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Andrei Victor în Dosarul nr. 5.455/99/2011 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

contencios constituțional a observat că acestea se adresează, în egală măsură, fără privilegii și fără discriminări, tuturor contribuabililor care desfășoară o activitate independentă. Faptul că de la plata anticipată în contul impozitului anual datorat la bugetul de stat sunt exceptate anumite venituri (cum ar fi, de exemplu, cele obținute din arendare) se datorează specificității activităților care stau la baza obținerii acestora și care justifică, în mod obiectiv și rațional, tratamentul diferit pe care textele criticate îl reglementează. În aceeași ordine de idei, Curtea constată că nu se poate susține existența unei discriminări în ce privește stabilirea impozitului pe venit generată de faptul că cheltuielile pe care diverse categorii de contribuabili sunt nevoite să le facă pentru desfășurarea activității proprii diferă în funcție de tipul acestora, influențând cuantumul impozitului datorat.

16. De altfel, Curtea observă că legiuitorul a reglementat plata obligațiilor fiscale în așa fel încât să existe posibilitatea regularizării în ce privește plata impozitului pe venit. Astfel, contribuabilul care realizează venituri dintre cele prevăzute la art. 82 din Codul fiscal va depune, până la data de 25 mai, inclusiv, a anului următor celui de realizare a venitului o declarație rectificativă cu privire la venitul realizat efectiv, astfel cum prevede art. 83 din Codul fiscal. Consecutiv, organul fiscal va proceda la o recalculare a impozitului datorat corespunzător venitului efectiv realizat, emițând o nouă decizie de plată în care sunt evidențiate diferențele, stabilite în plus sau în minus, în plata impozitului pe venit.

17. În ce privește dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 406 din 24 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 22 aprilie 2009, că sancțiunea decăderii din dreptul de a contesta actul administrativ fiscal în termenul prevăzut de textul de lege criticat este una firească, fiind sancționată în acest fel lipsa de diligență a celui care nu își exercită la timp dreptul de a contesta legalitatea sau temeinicia actului administrativ fiscal sau care exercită acest drept cu nerespectarea prevederilor legale instituite în materie. Prin urmare, reglementarea unei astfel de sancțiuni de drept procesual nu este de natură să încalce prevederile art. 21 din Constituție care garantează dreptul de acces liber la justiție. Cu privire la această problemă, în jurisprudența sa constantă, Curtea a stabilit, cu valoare de principiu, că instituirea unor condiții procedurale și fixarea anumitor termene pentru exercitarea drepturilor procesuale de care cetățenii pot beneficia nu aduc atingere dreptului de acces liber la justiție consacrat prin dispozițiile constituționale amintite.

18. În final, Curtea observă că prevederile art. 148 din Constituție privind integrarea în Uniunea Europeană, invocate în motivarea prezentei excepții, nu au incidență în cauză.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind retransmiterea unui sector de drum național din domeniul public al statului și din administrarea Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură, Investiții Străine, Parteneriat Public-Privat și Promovarea Exporturilor în domeniul public al orașului Târgu Frumos, precum și declasarea acestuia din categoria drumurilor de interes național și încadrarea acestuia în categoria drumurilor de interes local

Având în vedere art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867—869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (1) și art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă retransmiterea sectorului de drum național, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului, din administrarea Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură, Investiții Străine, Parteneriat Public-Privat și Promovarea Exporturilor și din concesiunea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. în domeniul public al orașului Târgu Frumos, în vederea administrării de către Consiliul Local al Orașului Târgu Frumos, precum și declasarea acestuia din categoria drumurilor de interes național și încadrarea acestuia în categoria drumurilor de interes local, în condițiile legii. Contractul de concesiune nr. MM/487 din 4 februarie 2004, având ca obiect sectorul de drum respectiv, se modifică în mod corespunzător, potrivit legii.

Art. 2. — Predarea-preluarea sectorului de drum prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile

interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Secretariatul General al Guvernului va opera modificările intervenite în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile legii.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Departamentul pentru Proiecte de Infrastructură, Investiții Străine, Parteneriat Public-Privat și Promovarea Exporturilor,
Alexandru Năstase,
secretar de stat
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Darius-Bogdan Vâlcov

DATELE DE IDENTIFICARE

ale sectorului de drum național care se retransmite din proprietatea publică a statului, din administrarea Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură și Investiții Străine, Parteneriat Public-Privat și Promovarea Exporturilor și din concesiunea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. în domeniul public al orașului Târgu Frumos, în vederea administrării de către Consiliul Local al Orașului Târgu Frumos, care se declasează din categoria drumurilor de interes național și se încadrează în categoria drumurilor de interes local

Denumirea sectorului de drum care se retransmite	Persoana juridică care predă sectorul de drum	Persoana juridică care preia sectorul de drum	Lungimea totală (km)	Terenul aferent sectorului de drum (ha)	Valoarea de inventar (lei)	Nr. MFP	Cod de clasificare	Indicativ vechi	Indicativ nou
Varianta trafic greu Târgu Frumos	Departamentul pentru Proiecte de Infrastructură, Investiții Străine, Parteneriat Public-Privat și Promovarea Exporturilor (CUI 31116081)	Orașul Târgu Frumos prin Consiliul local (CUI 451068)	1,981	2,3617 ha	49.882	153432	8.12.04	Varianta trafic greu Târgu Frumos	Strada 22 Decembrie 1989; L = 1,709 km Strada Justiției; L = 0,272 km

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind eliberarea, pentru profesiile de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, a adevărului de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale și/sau a adevărului privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România

Văzând Referatul de aprobare nr. 2.694 din 15 septembrie 2014 elaborat de către Direcția generală afaceri interne și administrație din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale,

ținând cont de prevederile Legii nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005,

în baza art. 1, 3 și 36 din Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale pct. A lit. ș) și pct. B lit. e) din anexa nr. 3 la aceeași lege,

în temeiul art. 6⁶ din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind eliberarea, pentru profesiile de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, a adevărului de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului

European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale și/sau a adevărîței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România,

prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Vladimir Alexandru Mănăstireanu

București, 30 octombrie 2014.

Nr. 175.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind eliberarea, pentru profesiile de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, a adevărîței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale și/sau a adevărîței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România

Art. 1. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor este autoritatea română competentă pentru profesiile de asistent veterinar și de tehnician veterinar reglementate în România.

(2) Prezentul regulament prevede modalitatea de eliberare, pentru profesiile de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, a adevărîței de conformitate a studiilor absolvite în România cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale și/sau a adevărîței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România.

(3) Prevederile prezentului regulament se aplică oricărui cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European care dorește să exercite în România, în mod independent sau ca salariat, o profesie reglementată de legea română.

(4) Prevederile prezentului regulament se aplică, de asemenea, pentru atestarea de către autoritățile române competente a unui titlu oficial de calificare român, eventual completat cu o experiență profesională sau cu o formare reglementată, în vederea accesului sau exercitării unei profesii reglementate într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European.

(5) Prevederile prezentului regulament se aplică cetățenilor prevăzuți la alin. (3) și în situația în care sunt titulari ai unui titlu de calificare obținut pe teritoriul unui stat terț, dacă titularul său are o experiență profesională în profesia în cauză de 3 ani pe teritoriul statului membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European unde a obținut recunoașterea calificărilor profesionale și dorește să exercite în România o profesie reglementată.

Art. 2. — (1) În vederea obținerii adevărîței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE și/sau a adevărîței privind exercitarea profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, persoanele prevăzute la art. 1 vor depune la registratura Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor un dosar care va cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele documente:

a) cererea prin care se solicită eliberarea adevărîței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE și/sau a adevărîței privind exercitarea profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, adresată Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, în care se va menționa, după caz, statul pentru care se solicită adevărîța;

b) titlul de calificare român, respectiv diplomă/certificat/alt titlu oficial de calificare, eliberat de conducerea universităților/instituțiilor de învățământ superior/altor unități de învățământ/autorității competente care certifică formarea profesională obținută, în copie legalizată;

c) adevărîța de autenticitate a titlului de calificare român, eliberată de unitatea de învățământ/instituția acreditată de învățământ superior emitentă — în original sau în copie legalizată, cu excepția adevărîțelor care țin locul diplomei de studii, pentru care nu se solicită prezentarea unei adevărîțe de autenticitate;

d) anexa la titlul de calificare român, respectiv foaie matricolă/supliment la diplomă, în copie legalizată;

e) documentele personale de identificare, valabile, din care rezultă cetățenia română ori cetățenia unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene ori unuia dintre statele aparținând Spațiului Economic European, în copie, precum și dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe titlul de calificare român nu mai coincide cu cel din actul de identitate, în copie;

f) documentele care fac dovada experienței profesionale în profesia de asistent veterinar sau de tehnician veterinar dobândită efectiv și legal, în copie legalizată; în cazul experienței profesionale dobândite în afara teritoriului României, dovada o reprezintă documentele oficiale, valabile, recunoscute pe teritoriul României conform legislației în vigoare, în copie legalizată, precum și în traducere legalizată;

g) o fotografie color format 3/4;

h) un dosar.

(2) Dosarul se transmite secretarului comisiei de examinare în ziua înregistrării.

Art. 3. — (1) Documentele prevăzute la art. 2 sunt analizate de o comisie de examinare constituită în baza ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(2) Comisia de examinare are în componență 5 membri titulari și un secretar titular, funcționari publici definitiv numiți în funcția publică pe perioadă nedeterminată.

(3) Pentru fiecare membru titular al comisiei de examinare, respectiv pentru secretarul comisiei de examinare se desemnează câte un membru supleant, respectiv un secretar supleant.

(4) Membrii supleanți, respectiv secretarul supleant ai comisiei de examinare își desfășoară activitatea în cazul în care membrii titulari nu pot participa, din motive obiective, la lucrările comisiei de examinare.

(5) Secretarul titular și secretarul supleant al comisiei de examinare nu sunt membri ai comisiei.

(6) Cel puțin doi dintre membrii comisiei de examinare au studii juridice sau administrative.

Art. 4. — (1) În termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării dosarului, comisia de examinare verifică existența tuturor documentelor prevăzute la art. 2 și înștiințează solicitantul despre eventualele documente necesare pentru completarea dosarului.

(2) Dacă în termen de 5 zile de la transmiterea înștiințării în conformitate cu alin. (1) nu se realizează completarea dosarului, comisia de examinare propune, motivat, respingerea cererii de

eliberare a adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, printr-o notă pe care o înaintează spre aprobare președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Dacă dosarul este complet și nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul regulament, comisia de examinare propune, motivat, respingerea cererii de eliberare a adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, printr-o notă pe care o înaintează spre aprobare președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(4) Dacă dosarul este complet și sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul regulament, comisia de examinare propune, motivat, eliberarea adeverinței de conformitate a studiilor și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, printr-o notă pe care o înaintează spre aprobare președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(5) Termenul de eliberare a adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, precum și termenul de comunicare a respingerii cererii este de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării dosarului.

Art. 5. — (1) Răspunsul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor cu privire la respingerea cererii de eliberare a adeverinței de conformitate a studiilor și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România cuprinde motivele care au dus la respingerea acesteia.

(2) Respingerea de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor a cererii de eliberare a adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România poate fi contestată în termen de 30 de zile de la înștiințarea solicitantului.

(3) Contestația se depune la registratura Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 6. — (1) Comisia de soluționare a contestațiilor are în componență 5 membri titulari și un secretar titular, funcționari publici definitivi numiți în funcția publică pe perioadă nedeterminată.

(2) Pentru fiecare membru titular al comisiei de soluționare a contestațiilor, respectiv pentru secretarul comisiei de soluționare a contestațiilor se desemnează câte un membru supleant, respectiv un secretar supleant.

(3) Membrii supleanți, respectiv secretarul supleant al comisiei de soluționare a contestațiilor își desfășoară activitatea în cazul în care membrii titulari, respectiv secretarul titular nu pot participa, din motive obiective, la lucrările comisiei.

(4) Secretarul titular și secretarul supleant al comisiei de soluționare a contestațiilor nu sunt membri ai comisiei.

Art. 7. — Persoana nemulțumită de modul de soluționare a contestației se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

Art. 8. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor eliberează adeverința de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE și/sau adeverința privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România în limba română, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2, respectiv în anexa nr. 3.

(2) Adeverința de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE și/sau adeverința privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România se eliberează personal solicitantului sau unei persoane împuternicite prin procură notarială sau se transmite de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin poștă, la adresa indicată de solicitant în cererea scrisă menționată la art. 2 alin. (1) lit. a).

(3) În cazul în care solicitantul nu se prezintă personal sau prin împuternicit la sediul Autorității Naționale Sanitare Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor în vederea ridicării adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România sau nu a solicitat, în scris, comunicarea prin poștă, adeverința se păstrează în arhiva autorității cu termen permanent.

Art. 9. — Anexele nr. 1, 2 și 3 fac parte integrantă din prezentul regulament.

*ANEXA Nr. 1
la regulament*

Către

**AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR**

C E R E R E

privind eliberarea, pentru profesiile de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, a adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România

1. Solicitant

Date personale

Numele și prenumele:

Cetățenia:

Domiciliul:.....

Telefon:.....

E-mail:

2. Solicitare

Solicit eliberarea unei adeverințe de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, care să ateste faptul că titlul de

calificare român nr. seria, eliberat de în data de, îndeplinește condițiile pentru a-mi permite accesul la exercitarea profesiei de

(asistent veterinar/tehnician veterinar)

în țara

Solicit eliberarea unei adeverințe care să ateste faptul că am exercitat efectiv și legal profesia reglementată în România de

(asistent veterinar sau tehnician veterinar)

în perioada

3. Certific includerea în dosar a următoarelor documente:

a) titlu de calificare român, respectiv

(diplomă/certificat/alt titlu oficial de calificare)

nr. seria, eliberat de conducerea

(universității/instituției de învățământ superior/altei unități de învățământ/autorității competente)

în data de, pentru care solicit eliberarea adeverinței de conformitate, în copie legalizată;

b) adeverința de autenticitate a titlului de calificare român nr. seria, eliberată de

(unitatea de învățământ/instituția acreditată de învățământ superior emitentă)

în data de, în original sau în copie legalizată;

c) anexa la titlu de calificare român, respectiv

(foaia matricolă/suplimentul la diplomă)

nr. seria, eliberat/eliberată la data de, în copie legalizată;

d) documentele personale de identificare, valabile, din care rezultă cetățenia română sau cetățenia unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene sau unuia dintre statele aparținând Spațiului Economic European, respectiv

(buletinul de identitate/cartea de identitate/alt document oficial)

seria nr., eliberat/eliberată de la data de, în copie;

e) dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe titlu de calificare român nu mai coincide cu cel din actul de identitate, respectiv, în copie;

f) documentele care fac dovada experienței profesionale în profesia de

(asistent veterinar/tehnician veterinar)

respectiv, în copie legalizată;

g) documentele oficiale, valabile, recunoscute pe teritoriul României conform legislației în vigoare, în cazul experienței profesionale dobândite în afara teritoriului României, respectiv, în copie legalizată, precum și în traducere legalizată;

h) o fotografie color format 3/4;

i) un dosar.

4. Doresc eliberarea adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România:

a) prin ridicare de la sediul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, personal sau prin împuternicit;

b) transmitere prin poștă, la următoarea adresă:

5. Declar pe propria răspundere că informațiile prezentate în această cerere și documentele incluse în dosar corespund realității.

Data

Semnătura

ANEXA Nr. 2
la regulamentul

Antetul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor

Număr de înregistrare/data

ADEVERINȚĂ

Se atestă

că domnul/doamna, naționalitatea, născut/născută la data de

(anul/luna/ziua)

(locul nașterii)

titular al, în profilul/domeniul, specializarea, seria

(actul de studii)

nr., eliberat/eliberată de către la data de, a exercitat efectiv și legal profesia de, reglementată în România în perioada, în scopul stabilirii
(asistent veterinar/tehnician veterinar)

în țara

Prezenta adeverință a fost eliberată pentru recunoașterea experienței profesionale în profesia de, în țara
(asistent veterinar/tehnician veterinar)

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

.....
(numele, prenumele, semnătura și stampila unității)

*ANEXA Nr. 3
la regulamentul*

Antetul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor
Număr de înregistrare/data

A D E V E R I N Ţ Ă

Se atestă

că, în profilul/domeniul, specializarea,
(actul de studii)

seria nr., eliberat/eliberată de către, la data de
domnului/doamnei, naționalitatea, născut/născută
la data de în
(anul/luna/ziua) (locul nașterii)

cu domiciliul în, îndeplinește condițiile prevăzute de Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, pentru a-i permite accesul la exercitarea profesiei de în țara
(asistent veterinar/tehnician veterinar)

Prezenta adeverință a fost eliberată pentru recunoașterea actului de studii menționat în țara

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

.....
(numele, prenumele, semnătură și stampila unității)

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 810433